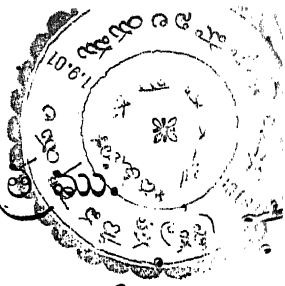

ఆయుర్వేదాంగ శల్కతంత్రము.

దాని నభ్యసించు క్రమము.

ప్రాణికోటికే సంభవించు శారీరకా గంతుకము అనెడి వ్యాధులును దోలగించుటకై జగన్నిర్మాత ఆయుర్వేదము. ఆయుర్వేదము. దానివిభాగములు. యగు నాపరమపురుషుఁ డాయుర్వేదమును గల్పించె. ప్రజల నాగరకత ననుసరించి క్రమముగ నభివృద్ధిచెందిన యాయుర్వేదము వివిధచికిత్సల సౌకర్యమునకుఁగాను

1. శల్కతంత్రము = Science of Surgery.
2. శాలాక్యతంత్రము = { Surgery of Eye, Nose, Throat &c. Ear diseases.
3. కాయచికిత్స = General Treatment.
4. భూలేవిద్య = Demoniactal (Mental) Diseases.
5. కౌమారభృత్యము = Management of Children.
6. అగదతస్త్రము = Toxicology.
7. వాజీకరణతంత్రము = Science of Aphrodisiacs.
8. రసాయనతంత్రము = Science of Alterative tonics.

అని యేనిమిదిభాగములుగ దివ్యజ్ఞానసంపన్నులగు మహర్షు లచే విభజింపఁబడియెను. అందు శల్కతంత్ర (తస్త్ర)చికిత్స) మెల్లతంత్రములలోఁ బ్రథానభాగమై యున్నది.

అనేకప్రకారాకారములగు శల్యములు శరీరమునఁబ్రవేశించునీతి, వానిస్థితి, గమనము, బైటకు వెడలించు నుపాయములు, వానికావశ్యకములగు యంత్రములు, శస్త్రములు, వాని నిర్మాణము, ఆకృతి, పదను మొదలగునవియు, ప్రావ, వర్ణ, గంధ, దోష, ఉపద్రవాది భేదములతోఁగూడిన శారీర కాగంతకు ప్రథముల విజ్ఞానంబును, ఆయారోగ భేదముల ననుసరించి కనపఱచబడిన శస్త్రచికిత్సాభివృద్ధియు, అక్రమప్రసవాదులయందలి శస్త్రచికిత్సా నిపుణతయు, నేత్రశ్రోత్రగళాది శాలాక్యతంత్రమునందలి శస్త్రచికిత్సా కుశలతయు మొదలగు శల్యతంత్ర సంబంధివిషయములను వానియందుఁ జరకాలమునకుఁ బూర్వము మహర్షులు కనఁబఱచిన గౌరవమును విశదముగఁ బ్రత్యేకముగఁ వ్రాయఁదలంచి, ప్రకృతము మహర్షులు శల్యతంత్రము నెట్లు కనుఁగొనినదియు, దాని నెట్లు శిష్యులకుఁ గర్తవ్యమున బోధించినదియు మాత్రము సుశ్రుతము ననుసరించి సంక్షేపముగ వ్రాయుచున్నాఁడ.

- • “ శల్యతి ఆశు గచ్ఛతి ” అను వ్యుత్పత్తివలన శరీరమున వేగముగను జూకుకుగను బ్రవేశించి సర్వ శరీరమునకు బాధను గలిగించెడి వస్తువునకు “శల్యము” (బాణము) అని పేరు.

శల్యశబ్దనిర్మూలము.
శల్యస్వరూపము.

అధర్వణవేదమున శల్యశబ్ద మనేకస్థలముల భిన్న భిన్నార్థములయందుఁ బ్రయోగింపఁబడియున్నను వివదిగ్ధమగు బాణ మానునర్థమందు అనేకముగ వినియోగింపఁబడియున్నది.

(అధర్వణ వేద. కా. 4. పే. 542. 543.)

మఱియు సుశ్రుత (సూ. 26 అ) మున, సన్నని ముఖములుగలిగి, చురుకుగ లోన వెంటనే ప్రవేశించి ప్రాణములను హింసించెడి బోహమయము “శర ఏవాధకృతః” శల్యమని విస్పష్టముగ నున్నది.

పరస్పరబ్రయేచ్ఛచే యుద్ధమందుఁ బ్రయోగింపబడు ననే

కాకారములగు శల్యములు (బాణములు)

శల్యతంత్రమును

గనిపెట్టినమాగము.

శరీరమునఁ బ్రవేశించి యమిత బాధల

గలిగించు. అయ్యవి శరీరమునఁ బ్రవేశించు

మార్గములను, వాని యునికిని, వాని గమనములను, పరిణామ

ములను దెలిసికొనుటకుఁగాను, అంగప్రత్యంగాది భేదములుగల

శారీరశాస్త్రము సభ్యసించిరి. అనంతరము వాని బాధలను

దూఁలగింప ననేకోపాయముల సరయఁ బ్రయత్నించిరి. అందు

విశేషోపాయంబులగు యంత్రశస్త్రములం గనుంగొనిరి. పిమ్మట

శల్యముల యాకృతిభేదముల సనుసరించి కంకముఖము, సింహా.

స్యము మొదలగు యంత్రభేదములను, మండలాగ్రము, కర

పత్రము, నృద్ధిపత్రము, వేసనపత్రము మొదలగు శస్త్రములను,

జలూక, అయస్కాంతము, సూర్యకాంతము మొదలగు సాధన

ములను దెలిసికొనిరి. పైనిఁ బేర్కొనఁబడిన యంత్ర శస్త్ర

సామగ్రిచే శరీరమునఁ బ్రవేశించి బాధచేయు శల్యమును బైటికి

వెడలించుటకై భేదనభేదనాది శస్త్రకర్మములం గనిపెట్టిరి.

శస్త్రచికిత్సావిధానమునందు శరీరమున బ్రవేశించిన “శల్యము” అనువస్తువును వెలికిదీయుట కారంభింపఁ బడినదియగుట చేతనే “శల్యతంత్రము” మని యాయుచ్చేదమున మహర్షులు ప్యవహరించిరి. క్రమాగతముగు శస్త్రచికిత్సాకుశలతచేత శరీరమున గ్రుచ్చుకొని బాధను గలుగజేయు ఇనుపతునకలు, దంతములు, ఎముకలు, రాతినలునులు, ముండ్లు మొదలగు వానిని గూడ శల్యములనియే వ్యవహరించిరి. మరియు వాతాదిదోషములయొక్క యాధిక్యముచేత శరీరమునఁ బుట్టి శస్త్రాదులచే నివారింపందగిన విద్రధి మొదలగు వ్యాధులనుగూడ శల్యమనిరి. వెండియు, మణికొందలు మనశ్శరీరములకుఁ బాధను గలిగించెడి వాతాదిదోషములచేఁబుట్టు సామాన్యవ్యాధులను గూడ శల్యమని నుడివిరి. ఈరీతిఁ గ్రమప్రాప్తమగు జ్ఞానగరిమచే శల్యశబ్దమును శరీరమునకుఁ గలుగు సామాన్య బాధలయంతు వినియోగించినను, శల్యతంత్రజ్ఞులగు ధన్వంతరిమొదలగువారు వెలుపలనుండి శరీరములోఁ బ్రవేశించిన బాణములనే శల్యశబ్దముచే వ్యవహరించిరి.

అదియందు గ్రీక్ దేశీయు లీజిప్టు మతగురువుల సలస నార్యుల వైద్యశాస్త్రమును గ్రహించిరా? లేక అలెగ్జాండరు దండయాత్రకుఁ బిమ్మట గ్రీకుదేశీయుల సలస నార్యులే వైద్యశాస్త్రమును సంపాదించి చరక సుశ్రుతాది వైద్య గ్రంథముల

చరిత్రకారుల
యాశయము.

రిచించి, కాయ శస్త్రచికిత్సలను మహానైపుత పద్ధతికి దీసి
కొనివచ్చిరా? యనువిషయము చర్చలో నున్నట్లు చరిత్ర
కారులు వ్రాయుచున్నారు.

డాక్టరు నైజు అనువారు తన “ఆసియామీల
యకాపథ చరిత్ర (History of Medicine
among the Asiatics) మను గ్రంథమున
చరిత్రకారుల
సిద్ధాంతము.
మొదటి యాహానే రూఢిపఱచియున్నారు.

హిప్పక్రేటిస్ (Hippocratese) అనువారి సంగ్రహముల
యందలి వైద్య పద్ధతులను గూర్చినవిషయములు విఖ్యాత
శీల్యతంత్రమను సుశ్రుతములోని విషయములతో సరిపోవు
చున్నవనియు, మహర్షులచే గనిపెట్టబడిన శస్త్రచికిత్సలు
సుశ్రుతమున వర్ణింపబడినవనియు, ఇట్టి ఘనకార్యనిర్వహణము
ఋషిపుంగవుల వలననే యుద్భవించె ననియు, అలెగ్జాండరు
దండయాత్ర కాలమునకే పూర్వదేశీయులగు నార్యులు కాయ
శస్త్రచికిత్సలయం దమేయమైన జ్ఞానముగలవారై యపార
మైన ఖ్యాతిని పొంది యుండిరనియు మొదలైన సంగతులను
జరిత్రకారులు (Strabo & Arrian) చెప్పియున్నారు.

కాన శస్త్రవైద్యశాస్త్ర జ్ఞానముగల వారిలో దై
కాలిక జ్ఞానులగు మహర్షులే ప్రాథమికులని చెప్పవలయును

శిల్పతంత్ర
ప్రాచీనత.

యజుర్వేద.

కాం. ప్ర. మం.

యజుస్యశిరోచ్ఛిద్యత. 6 - 4 - 9

తస్మా అక్షీనానత్యా...

ము 1-8-186-

సద్యోజంఘాం ఆయసీం

116

విశ్వలాయై

ఇత్యాది మంత్రబోధితమగు యజుశ్శిరస్సంధాన, జంఘా సంధానాఽక్షీసంయోజన రూపమగు నాశ్వినేయుల శస్త్ర చికిత్సాకుశలత ఋగ్వేదాదులయందుఁ గనఁబడుటచేత శస్త్ర చికిత్సయొక్క ప్రాచీనత వ్యక్తమగుచున్నది. పౌర్వాపర్యమును గూర్చి చర్చించు నవనాగరకులగు కొందఱు చరిత్ర కారులు ఋగ్వేదాదులయందు విస్తరిల్లియు మంత్రపూర్వకముగా నుండుటంబట్టి యా శస్త్రచికిత్సల ప్రాచీనతను గురించి యవగతము చేసికొనలేకుండుట విశేషాంశముగాదు.

దేవవైద్యులనంబరగు నశ్వినీదేవతల శస్త్రచికిత్సా కుశలతను విశేషముగ ఋగ్వేదాదులయందుఁ బొగడుటచే శస్త్రచికిత్స వైదికయుగమున నధికముగ వ్యాపకములో నున్నట్లు తెలియుచున్నది.

కాయచికిత్సయందగ్రగణ్యతను పొందిన “అగ్ని వేశ, ఆత్రేయ” మతాను యాయి యగు చరకుఁ శిల్పతంత్ర పదంపర ఆభివృద్ధి. డు తనగ్రంథమునందుచికిత్స 25-వ అధ్యాయమున

1. పాటన = Excising.
2. వ్యధన = (Puncturing) venesection.
3. ఛేదన = (Cutting deep) amputation.
4. తేభన = Scraping (as in granulation of the eruptions.)
5. ప్రచ్ఛన = Scarifying.
6. సీవన = { Sutaring (joining the edges of gaping wounds.)

ములను శల్యకర్త భేదముల నాటువిధములుగఁ జూపుటచే వారి కాలమున శల్యతంత్రమభివృద్ధిని బొందినట్లు తెలియుచున్నది. పిదప జౌపధేనవ, జౌరభి, పుష్కలావత, కరవీర, మార్కంజీయ, సురాశర, ధన్వంతరి ప్రభృతి శల్యతంత్రజ్ఞుల మతముల ననుసరించిన సుశ్రుతుఁడు తన గ్రంథమున చరకానికంటె

“ఆహార్య (Extracting foreign substances) విస్రావ్య (Evacuating fluids)” ములను రెండు విధములగు శల్యకర్మముల సాధకముగఁజేర్చి యెనిమిదియని చెప్పుటచేత చరకాచార్యుల కాలమునకంటె సుశ్రుతుని కాలమున శల్యతంత్రచికిత్సలు మిక్కిలి యభివృద్ధిలోనున్నట్లు తేలుబడుచున్నది.

పిమ్మట వాగ్భటముఁడు తన “అష్టాంగసంగ్రహ” మను వృద్ధ వాగ్భటమున సూత్ర 34 అధ్యాయమున సుశ్రుతులు చెప్పిన యెనిమిది శస్త్రకర్మములు గాక ఉత్పాటన (Removing en mass) కుట్టన (Wet cupping) మథన (Scraping the nose) ఉద్ధరణ (Drawing or pulling out) ములను కర్మముల నాలిగింటి సాధకముగఁజేర్చి మొత్తమున శస్త్రకర్మములు పది రెండనియు

పిదప తన యష్టాంగహృదయమున శలకచే జేయదగిన దాహ కర్మము (Cauterising) నుకూడ జేర్చి పదిమూడు శస్త్ర కర్మము లనియు నిరూపించి యున్నాడు. మఱియు నీశస్త్ర కర్మమున కుపయోగించెడు శస్త్రములను సుశ్రుతాచార్యులు వక్కాణించిన యిరువదిగాక శలక, కర్తరి, సర్పవక్త్రము, కర్ణవృద్ధనసూచి, సూచీకూర్చము, ఖజము, అను నీయాటింటి నధికముగ వృద్ధవాగ్భట సూ 34 అధ్యాయమున గనబరచుచు తన యష్టాంగహృదయమున బంధనములలో “ఉత్పంగ” అను బంధనము నధికముగ దెలుపుటచేతను సుశ్రుతుల కాలమున కంటె వాగ్భటుల కాలమున గ్రహగతమగు జ్ఞానగరిమచే శల్యతంత్ర చికిత్సలు వానిసాధనములు మిక్కిలి ప్రచారములో నున్నట్లు తెలియుచున్నది. అనంతరము “ఉగ్రాదిత్య” ప్రభృతులు సుశ్రుతాది మతముల ననుసరించియే శల్యతంత్రముల నభివృద్ధికి దెచ్చినట్లు దెలియుచున్నది.

పై బేర్కొనబడిన శల్యములు పలువిధ కారణములచే శరీరమున వంకరగను, సరిగను, అడ్డముగను, ఊర్ధ్వముగను, క్రిందుగను, గ్రుచ్చుకొనును. ఈ అయిదింటిలో మున్నగుదు యేవిధముగ గ్రుచ్చుకొనినను అదేస్థలమున నుండుటయు లేక నైదువిధములగు గమనములుగ మారుటయు గూడగలదని దెలిసికొనిరి.

వప్రదేశము, వాపు, వేదన, ఎడతెగక నెత్తురుకారుట,
శల్యముయొక్క పోక్కులతోఁ గూడి బుడ్డవలె పైకి పుట
యనికె. కరించి కలుషమై మృదువగు మాంసము
కలిగిన వ్రణముతోఁగూడియుండుట అనుగుణముల గలిగియుం
డునో ఆప్రదేశము ప్రాణిక్ముగ శల్యయుక్తమని చెలిసి
కొనుచుండిరి.

మిక్కిలి కఠినమై విశాలమైన శోథ (వాపు) తోఁగూడి
శల్యవిశేషజ్ఞానము. స్వభాన వర్ణరహితమైన చర్మ ప్రదేశము
గలుగునపుడు శల్యము చర్మగతముగను,
శల్యము ప్రవేశించినమార్గము పూడక, ఒత్తిడిచే నతిభాధయు,
వాపు సోఁచుటయు, పండుటయు, మంటలతోఁగూడి యిండు
టయు కలిగినపుడు శల్యము మాంసగతముగను, పైలక్షణ
ములతోఁగూడి వాపులేకయుండిన శల్యము పేశ్యంతర్గతము
గను, (కండరముల మధ్యజేరుట) నరములయొక్క సంక్షో
భము, నరములు బిగిసికొనుట, ఆక్షేపకాది వాతవేదనలు కలు
గుట, ఇవికలిగిన శల్యము స్నాయుగతముగను, వాపుతో
కూడిన సిరలు కలిగిన శల్యము సిరాగతముగను, ఆయా
స్రోతస్సులయొక్క వ్యాపారములకును గుణములకును హాని
కలిగిన శల్యము స్రోతోగతముగను, హృచ్చలనము గలిగి,
ఒడలినొప్పలతోఁగూడి ధమనులయందలి రక్తము నురుగు
తోను, శబ్దముతోను బయలు వెడలుచుండిన శల్యముధమసి

గతముగను, అధికమైన సంక్షోభముతోఁ గూడిన యెముకలవలన శల్యము అస్థ్యంతర్గతముగను, వాపు అనేకవిధములై ఖ వేదనలు వీనివలన శల్యమస్థిగతముగను, అటులనే సంధులీవ్యాపారములు నశించిన శల్యము సంధిగతముగను, కడుపుబ్బరము వ్రణముఖమున నున్నము మూత్రము మలము యివి కనుపడుచుండుటవలనను విశేషమగు కోష్ఠవేదనల వలనను శల్యము కోష్ఠగతముగను తెలిసికొనియుండిరి. మరియు చర్మముమొదలగు వానియందు గ్రుచ్చుకొనియున్న శల్యములను ఆయా ప్రావవిశేషములచేఁ గనుగొనియుండిరి.

శల్యములు కారణాంతరములచే లోనబ్రవేశించినది కూడ తెలియని సమయవిశేషములయందు సంధిశల్యజ్ఞానము. అభ్యంగ, స్వేద, మర్దనములవలన క్రమముగా నెఱుపు, శూలము, దాహము, క్షోభము యివి కలిగినను, నేయి పోసినప్పు డింకిపోయినను, చందనాది లేపములు శీఘ్రముగా నెండిపోయినను చర్మనష్టమైన శల్యముకలదని దెలియందగు. మాంసనష్టమగు శల్యమును వమన విశేషనాదులచే కలుగు కృశత్వము వలననగు శైథిల్యముచేతను, వేదనారూపముగు అనేకవిధములై ఖములవలనను, యెరుపు మొదలగు వానివలనను గుర్తింపవచ్చును. ఇటులనే కండరము, అస్థినీసంధి, కోష్ఠము వీనియందు నష్టమైనశల్యము మాంసనష్టమువలెనే గుర్తింపవచ్చును. అస్థులయందు నష్టమగు

శల్యమును ఆయాసరములాయభ్యంజనము, స్వేదము, బంధనము, పీడనము, మర్దనము, చాచుట, ముడుచుట అనునానివలన తెలియవచ్చును. సాయు, సిరా, స్రోత్రో ధమ్మలయందు శల్యము సప్తమైయుండునపుడు రోగిని విరిగినచక్రములుగల బండిపై నెక్కించి మెరకపల్లములుగల మార్గమున నాబండిని వడిగానడిపించిన అప్పటి తొట్టుబాటుచే కటుగుతో భమునుబట్టి శల్యము నెఱుంగదగును. ఊపిరిపుచ్చుట ప్రాణాయామము మొదలగు సంరభమును కలిగించు వ్యాపారములచే శల్యసప్తస్థానమును బాధవలన సామాన్యముగ తెలియవచ్చును. మరియు గుండ్రముగను, విశాలముగను, చతుష్కోణముగను, త్రిపుటముగను ఉండునదియునగు ప్రాణాకారముచే శల్యసప్తస్థానమును నిశ్చయింపవచ్చును. అని యిట్లు సరిగ్గ శల్యజ్ఞానము నేర్పరచిరి.

శల్యములను ఆకర్షించెడి యుపాయములు ప్రతిలోమము

శల్యాకర్షణోపాయము.

లనియు, అనులోమములనియు రెండుతెఱింగులనుండును. శరీరమున శల్యము ప్రవేశించి

సన్నెలాగిన అనులోమా కర్షణమనియు,

తత్ప్రవేశమునకు ప్రతికూలముగ లాగిన ప్రతిలోమాకర్షణమనియు జెప్పబడును. అడ్డముగాదిగిన శల్యము నెత్తునపుడు ఛేదించియూడగీయుట సుఖకరముగాన మాలిసాడులనుఛేదించి తీయవలయును. పక్షులము, గెజ్జలు, కక్షము, పార్శ్వము వీని

యందు తగులుకొనిన శల్యమును, గొప్పముఖముగల శల్యమును, ప్రతిబోమమగు శల్యమును, పైకినుబికియుండకుండు శల్యమును ఛేదించి తీయఁగూడదు. శల్యము నూడఁబెరికిన ప్రాణమును హరించు నెడలను, నిరపాయమై నష్టమైనపుడును శల్యము నాకర్షింపదగదు. చేతితోలాగధగిన శల్యమును చేతనేలాగవలయును కాని కంకషత్రాదులచే నూడఁబెరికరాదు. తద్భిన్నములగు కనుబడుచుండు శల్యములను సింహముఖము, మకరముఖము, లిహిముఖము మొదలగు యంత్రములచే లాగవలయును. కనుబడుకుండు శల్యములు వ్రణాదులసంస్థానముచే దెలియదగియుండును గాన కంకముఖ, భృంగముఖ, వాయసముఖాది శస్త్రములచే నూడఁబెరికనచ్చును. చర్మ, సిరా, స్నాయు, మాంసములయందుండు శల్యముల సందంశములచే లాగవలయును. లోతై త్వగాది గతమగు శల్యమును సందంశముచే గాక తాలయంత్రముచే నెత్తవలయును. రంధ్రమందుండు శల్యమును నాడియంత్రముచే నాకర్షింపవలయును. వ్రణమును శస్త్రముచే మొదటఛేదించి రక్తములేకుండఁజేసి స్నేహవిధియందు జెప్పబడినచొప్పున ఘృతముచే చెమర్పించి పట్టినఁగట్టి స్నేహవిధియందు జెప్పబడినచొప్పున ఉష్ణోదకాదులచే నుపచారము జేయునది. సిరలయాదుగాని స్నాయువునందుగాని తగులుకొనిన శల్యమును శలాకచేగదల్చి శస్త్రముచే నాకర్షింపవలయును. హృదయమునందు శల్యముండుతరి చల్లనినీళ్లచే

రోగిని త్రాపము (భయము) గలవానిగాజేసి శల్యము స్థలాంత
రమునందించి వీలునుబట్టి శల్యమునాకర్షింపవలయును. చిక్కెన
స్థానమునందుండి దురాకర్షమైయుండు నితరస్థానగతశల్యములను
గూడ నిటులనే స్వమార్గమునందించి లాగవలయును. కష్టమై
దృఢముగా శల్యము నాటుకొనినపుడు బలవంతులగు భృత్యు
లచే బిగ్గియబట్టించి కంకపత్రాదులచే శల్యము నూడబెరక
వలయును. 'కర్ణములుగల' శల్యముల కర్ణములను కత్తరించి
వానిని లాగవలయును. లేక నాడీయంత్రముచే నూడదీయ
వచ్చును. కర్ణరహిత శల్యములను ముఖమును తెఱచి ఋజు
వుగ నుండునట్లుజేసి అయస్కాంతముచే నాకర్షింపవచ్చును.
పక్వాశయము నందియుండు శల్యముల విరేచనసాధనముచే
బయలుపెడలింపవచ్చును. శల్యముకంతస్రోతస్సున జిక్కినపుడు
నూలును తామరకాడచే గంఠమునందు బ్రవేశపెట్టి చిన
మాశల్యమును గ్రహించినతరువాత వానిరెంటిని సమముగ
నెత్తవలయును. లక్కపుడక కంతస్రోతస్సున లగ్నమయ్యేనేని
అగ్నితప్తమగు శలాకను నాడీయంత్రముచే లోబ్రవేశపెట్టి
దాని నాకర్షింపవలయును. ఇతరములగు (లక్కతో సంబం
ధములేని వెదురుపుల్ల మున్నగు) శల్యము లచ్చట తగు
లొకనిన లక్కబూసి అగ్నితప్తమైయుండు శలాకను నాడీ
యంత్రముచే లోపలికెక్కించి దానిచే నాకర్షింపవలయును.
మత్స్యదులముండ్లు మొదలైనవి భోజనసమయమున కంత

స్తోతస్సున లగ్నము లయ్యేనేని 'వెండ్రుకలచుట్టకు నూలు కట్టి దానిని వమనద్రవ్యములు చేర్చబడిన ద్రవపదార్థములతో గొంతులోనికి చేర్చవలయును; అప్పుడు వమనముతో వెడలు నాముల్లు వెండ్రుకలబంతిని బట్టినప్పుడు నూలుచేలాగి అట్టి శల్యము నాకర్షింపవలయును. నోటియందుగాని ముక్కునగాని శల్యము లగ్నమై ఆమార్గమున బయలువెడలింప నశక్యమయ్యే నేని ఉపాయాంతరములచే కోష్ఠమునందించి వెడలింపవచ్చును. గడ్డిముల్లు కంఠ దేశమున లగ్నమగునపుడు జలపానముచేగాని మూపున తట్టుటచేగాని కోష్ఠమునందించవలయును. కంటినిగాని వ్రణమునుగాని పొందియుండు శల్యమును పట్టు, ప్రత్తి, కుంచె, జలము, వీనిలో వీలైనదానిచే వెడలింపవలయును. నదీతటాకాదులయందుపడినపుడు నీరు కర్ణమందు ప్రవేశించి శల్యమువలె బాధించునపుడు చేతితోనలిపి నూనెను పోయవచ్చును. లేదా క్రిందకువంచి చేతితో మెల్లగమోదవచ్చును. మరియు శృంగాదులచే నీటినిపీల్చవచ్చును చీమలు కీటకములు మొదలగునవి కర్ణమున ప్రవేశించినపుడు ఉప్పునీటితోగాని సుఖోష్ణమగు శుక్తము (మద్యభేదము)తోగాని చెవినినింపవలయును. అంతట నా కీటాదులు జచ్చినపిదప బయలువెడలింపవలయును. లక్క సంబంధమైనట్టియు ధాతు సంబంధమైనట్టియు శల్యములు దేహజమైన ఉష్ణముచేతనే కొంత కాలమునకు కలిగిపోవును. మృద్, వేణు, దారు, శృంగ, అస్థి, దంత, ఉపల వికారములగు

శల్యములు దేహాఘ్నముచే నశింపవు. శల్యములును అవి తగులొకను ప్రదేశములును వానినెత్తు యంత్రములును అనేక తెఱంగుల నుండునుగాన బుద్ధిమంతుడు శల్యమునెరింగితరు వాత సింహ కంకముఖాది యంత్రములయొక్కయు అర్థచంద్ర, అర్థభారాది శస్త్రములయొక్కయు సహాయముచే ముందుచెప్ప బడు భేదన ఛేదనాది క్రియల నాచరించి వెడలించనగు.

ముందు చెప్పబడినచొప్పున శరీరమునఁ జొచ్చిన శల్యములు వానిస్థితి గమనము మొదలగు శరీరశాస్త్ర జ్ఞానము. నవి శరీరమునందలి యంగప్రత్యంగాది జ్ఞాన ములేకయే తెలియుట దుర్లభముగాన నా మార్గములం దెలిసికొను రీతిని ఉపాయములను సుశ్రుతుఁడు తన సుశ్రుత శారీర పంచమాభ్యాసమున నీవిధముగ బోధించెను.

శారీరశాస్త్రమందుఁ బరిపూర్ణజ్ఞానమును గోరినయెడల మృతినొందిన మనుజునియొక్క కళేబరమును దృష్టకర్మము (Dissection) నకుఁగాను సిద్ధముచేసి ప్రత్యవయవ విభాగమును బ్రత్యక్షముగఁ బరీక్షింపవలయు.

పరిత్యార్థము నిర్దిష్టమైన మృతకళేబర మతివృద్ధునిదియు దీర్ఘకాల రోగక్షీణితమును విషాదులచే మృతినొందినదియు గాక సర్వావయవస్ఫూర్తి గలిగి యుండవలయును.

ముందుగ మృతకశేబరముయొక్క యంత్రమునందుం

(intestines) డెడి పుకిషమును వస్తికర్తము
పరీక్షావిధానము.

(Enema) చే వెడలించి శోధనముజేయవల

యును. పిదప ముంజగడ్డి, దర్భ, నారమొదలగు వానిచే నన్ని
యవయవములను బాగుగఁ జట్టి చేపలుమొదలగు నీటిజంతు
పులు తినకుండగను ప్రవాహమునఁ గొట్టుకొనిపోకుండగను
పంజరస్థముగావించి నిశ్చలోదకము గల వాగునందు కుళ్ళుట
కుంచవలసినది.

* ఏడుదినములైన తరువాత బాగుగఁ గుల్లిన శరీర
మున్ను బైకిఁదీసి దర్భ, గడ్డి వీనివేళ్లతో జేసిన కుంచితోఁగాని
లేక వెదురు కుంచితోఁగాని చర్మము,

మాంసకండరములు = Muscles.

సిరలు = Veins.

స్నాయువులు = Nerves.

ధమనలు = Arteries.

అంత్రము = Intestines.

యకృత్తు = Liver.

స్పైహము = Spleen.

హృదయము = Heart.

వృక్కములు = Kidneys.

* మృతకశేబరమందలి విషము (Septic Poison) యొక్క క్రూర
తను దగ్గించుటకై బాగుగఁ గుళ్ళుట కేడుదినము లంచుచుండిన తోఁచెడిని.

పుష్పసము = Lungs.

క్లోమము = Pancreas. ?

మొదలగు నాశయములను అస్థులు అస్థిసంధులు (Joints)

మొదలగు త్వగా (Skin) ది బాహ్యభ్యంతరమైన ప్రత్యవయవ

మును విభజించి నాగుగఁ బరీక్షింపవలయును.

ఈరీతి శారీరశాస్త్రమును జక్కఁగ నభ్యసించి బాహ్య

భ్యంతరావయవములను మాటిమాటికిఁ బ్రత్యక్షముగఁ జక్కఁ

గఁ బరీక్షించి సందేహనివృత్తి చేసికొనవలయును.

శస్త్రచికిత్సశాలయందు ముందు సిద్ధముగ నుండవలసిన వస్తు సముదాయము.

(Preliminary arrangements for surgical operations.)

శస్త్రములు = Instruments, Lancet etc.

యంత్రములు = Surgical appliances Forceps etc.

క్షారము = Alkali.

అగ్ని = Fire (for cauterisation).

జలూక = Leeches.

శలూక = Probe or Director.

అలాబు = Prepared gourd (for cupping).

శంబవోష్ఠము = Cauterising instrument.

పిరువు = Cotton.

స్థోతము = Lint.

సూత్రము = Thread.

పట్టము = Tow.

తేనె = Honey.

నెయ్యి = Ghee.

కొవ్వ = Lard.

పాలు = Milk,

నూనె = Oil.

తర్పణము = Powdered wheat soaked in water.

కషాయము = Decoctions.

ఆలేపనము = Medicated-plasters.

కల్కము = Paste.

విసనకణ్ణులు = Fans.

చన్నీళ్లు = Cold water.

వేడినీళ్లు = Hot-water.

కాగులు మొదలగు పాత్రలు } = Cauldrons.

చకవలిక = Splints.

మృత్క-పాలము (శరావములు మొదలగునవి), కంసము (శేరు కొలతపాత్ర), స్థాలి (చిన్న పాత్రలు), శయనము (మంచములు మొదలగునవి), ఆసనము (పీటలు - కుర్చీలు), మొదలగు పరికరములును, వెదురుపేళ్లు (Skin of Bamboos), స్ఫటికము (కోణయుక్తమగు వస్తువులు Lens), కురువిందపు రాళ్లు (Kuruvinda Stone), కాంతపురాళ్లు (Magnets), గాజుతునకలు (Bits of glass), టేకు ఆకులు (Leaves of Shata patra, Sephalita, Goje. etc.), మొదలగు పదార్థములును, ఔషధాది బుధనోపయోగ పదార్థములును, మత్తును గలుగఁ జేయ తీక్షణమద్యములును, సంజ్ఞాకర (జ్ఞాపకమునకు వస, మొద

లగు) ద్రవ్యములును, అనురక్తులును దృఢకాయములును సర్వ
కార్య సమర్థులును నగు సహాయులను, పరిచారికులను సిద్ధ
ముగా నుంచుకొనవలయును

శస్త్రకర్మము చేయుటకుఁ గొంతపూర్వ ముచితాహార
ముల భుజింపఁ జేయవలయును. శస్త్ర
చికిత్సాజన్యమగు బాధలు తెలియకుండు
నట్లు బాగుగ నుత్తును గలిగించు మద్యములను ద్రాగింపవల
యును. శస్త్రకర్మమునకుఁ బూర్వము భుజించుటచేత మూర్ఛ
మొదలగునవి కలుగవు. మద్యద్రవ్యముల నుపయోగించు
టచే బాధ తెలియకుండును. కాన శస్త్రకర్మమునకుఁ బూ
ర్వము భుజింపఁజేయుటయు మద్యమును ద్రాగించుటయు నావ
శ్యకములు. 1872 సంవత్సరమున డాక్టర్. సర్. జేమ్సుడొర
గారు క్లోరుఫారమును (Chloroform) కనుఁగొనుటకుఁబూర్వ
మాంగ్లవైద్య విశారదులు కూడఁ బైమార్గముల నఫలంబిం
చుచు వచ్చిరి.

భేదనకర్మమునం దుపయోగించెడు వృద్ధిపత్రము మొద
లగు శస్త్రములను విడినంధియందుఁ బట్టు
ఆయుధములు బట్టు కొనవలయును. లేఖ్యకర్మమునందు వృద్ధి
గొను రీతి. పత్రము, మండలాగ్రము ననుశస్త్రములను
గొంచెము చాపఁబడిన యుజ్జితాంతో విడికిలియందుఁ బట్టు

కొనవలయును. మఱియు నీరెండుశత్రుములను విడియొక్క
కొనను బట్టుకొని విస్రావణకర్మము చేయందగు రాజులు,
రాజపుత్రులు, ముసలివారు, సుకుమారులు, బాలురు, స్త్రీలు
శత్రుమునకు భయపడువారు వీరలకు విస్రావణకర్మము చేయ
వలసినచోఁ ద్రికూర్చకమును శత్రుముచే జేయవలయును.
ప్రహిముఖము నుపయోగించునపుడు విడిచి నట్లచేతియందు
మఱిగుపఱచి యాయుధము నంగుష్ఠప్రదేశినుల్లభోఁ బట్టుకొన
వలయును. కుశారిక నెడమచేతియందు మోపుచేసి బొటన
ప్రేలితోఁగాని మధ్యమాంగులితోఁగాని తట్టవలయును. ఆరా
కరపక్షము, ఏవణి వీనిని విడిదగ్గఱఁ బట్టుకొనవలయును ఇతర
శత్రుముల నుపయోగము ననుసరించి వీలగునట్లు పట్టుకొన
వలయును.

శిష్యుడు శాస్త్రార్థములయందు జాగరూకుడైనను
అష్టవిధశత్రుకర్మములయందు దభ్యాసము లేనివాఁడై
ముల నభ్యసించు నచోఁ జికిత్సలం జేయుటయందు దహమిండు
మాహములు. గాఢుగాన గురువు శిష్యుని ఛేదన భేదన
లేఖనాది కర్మములయందును దైలాదులచే జేయంబడు వస్త్ర
కర్మాదులయందును గర్హవధమున జెప్పంబోవు ప్రకారము
సామ్యవస్తువులయందుఁ బలుమాటు చూపి సుశిక్షితునిఁ జేయ
వలసినది.

శ్లేష్మ విశేషములను బుష్పఫలంబు లనంబరంగు సార,
శ్లేష్మకర్మము. పుచ్చ, నూగుదోస, బుడమ, పెద్దదోస
(Incising.) మొదలగు కాయలను గోసిచూపవలయును.
అదేవిధముగ ఉత్కర్షణము, (పైకికోయుట) పరికర్తనము
(దిగువకుకోయుట) మొదలగువానిని గూడ బోధింపవలసినది.

శ్లేష్మకర్మమును సీరునింపిన తిత్తులనుగాని మృతజంతు
శ్లేష్మకర్మము. పుల మూత్రకోశములనుగాని జిగురువస్తువు
(Excising.) లో, లేక పలుచనైన బురదతో నింపిన
లో తిత్తులనుగాని చీల్చి చూపవలయును.

శ్లేష్మకర్మములను రోమయుక్తముగు చర్మ
శ్లేష్మకర్మము, మునం దనులోమ విలోమ శ్లేష్మముల నేటింగి
(Scraping.) గీకిచూపవలసినది.

శ్లేష్మకర్మము మృతజంతువులయొక్క సిరలను కలువ
శ్లేష్మకర్మము. కాడలుమొదలగు వానినివేధించి (Blood-
(Venesection.) letting) చూపవలయును. ఇయ్యది కేవ
లము జలోదరము, మూత్రవృద్ధి మొదలగువానియందు ప
యోగింపందగదు.

ఏష్యకర్మమును బురుగు తినిపోయిన బెజ్జములుగల
ఏష్యకర్మము. కొయ్యతోఁజ్ఱిలయందును వెదురుగొట్టములు
(Probing.) తూటికాడలు, తామరకాడలు, ఎండిపో
యిన సారకాయలు మొదలగువాని ముఖ

ములయందును “ఏవణీ” యను శలాక నుపయోగించు విధమును జూపవలయును.

ఆహార్యకర్తము పనస, మారేడు, దొండ మొదలగు ఆహార్యకర్మము. ఫలములనుండి గింజలను బైటికిదీయుటచే (Extracting.) నభ్యసింపఁ జేయవలయును. పండ్ల నూడఁదీయుటను జచ్చినజంతువుల పండ్లనూడదీయుటచే నేర్పవలయును.

విశ్రావ్యకర్తమును శాల్మలీఫలకమునందు మైనమును విశ్రావ్యకర్మము. బూసి ప్రతిమలువ్రాసి యాయాప్రదేశముల Secreting and (exudating fluids) నుండి చీము మొదలగు వానిని స్రవింపఁ జేయమార్గములను జూపవలసినది.

సీవనకర్మము. మృదువగువస్త్రములను చర్మముమొదలగు (Suturing.) వానినిగుట్టి సీవనకర్తమును జూపవలసినది.

కనుబొమ, కణత, నెసలు, గండభాగము, కనుతెప్ప, స్థలభేదమున శస్త్రా క్రిందిపెదవి, పంటిచిగురు, చంక, కటి, బొడ్డు, పయోగభేదములు. గజ్జ, వీనియందుఁ దిర్యక్చేదనము చేయవలయును. అఱచేయి, అఱకాలు, వీనియందుఁ జంద్రమండలాకృతిగాఁ (గుండ్రగా) గోయవలయును. గుదము మేఘము వీనియందర్ధచంద్రాకృతినిఁ (Semilunar incisions) గోయవలయును. పైనిఁజెప్పిన చొప్పున నాచరింపనిచో నాయాప్రదేశములయందలి సిరలు (Veins) ధమనులు (Arteries) తెరి

పోయి క్రమముగ మిగుల బాధను గలిగించును. శీఘ్రముగ మానుట నారంభింపదు. మాంసగ్రంథులను గలుగజేయును గాన జాగరూకత్వో నొనరింపవలయు.

బంధనాదికర్మములను గుడ్డలు, మన్ను, కట్ట, చర్మము మొదలగునానితోఁ జేయబడిన పురుషాకృతి బంధనముల నభ్యసింపుట, యొక్క కరచరణాదులయందు గట్టుటచే నభ్యసింపవలయును. తైమము, (అవసినా రతో నేసినబట్ట) కార్పాసము (నూలుగుడ్డ), ఆవికము (కంబళి) మకూలము (నారబట్ట), కౌశేయము (పట్టుబట్ట), పత్రోర్ణము (పొండ్ర మగధదేశమందలి నాగ అను చెట్లనారచే నేయబడిన గుడ్డ), చీనపట్టము (చైనాదేశపుబట్టుబట్ట), చర్మము (పదునుచేయబడినతోళ్లు) అంతర్వల్కలము (ఒలుపు లేక భుజ పత్ర), అలాబుశకలము (సారకాయపైనితోలు), లతా (తెగడ మొదలగు తీగెలు), విదలము (వెదురు, పేము మొదలగునవి), రజ్జపు (త్రాళ్ళు), తూలఫలము (దూది), సంతానికీ (పాల మీఁగడ), వీని నాయావ్యాధులయందు దేశమును గాలమును జూచి యుపయోగింపవలయును.

కోశ (సంచివలెనుండునది), దామ (మాలాకారిము గలది), స్వస్తిక (× ఈరీతికాక పదాకృతి), బంధనభేదములు. (Kinds of bandages.) అనువేల్లిత (మెలిగలది), ప్రోలి (మెలికలు గల త్రోవవంటిది), మండల (గుండ్రముగ

నుండునది), స్థగిత (తమలపాకు చుట్టవలె కొనగలది), యమక (జంటగకట్టవలసినది.), ఖట్వా (మంచముగల్గవంటిది), చినా (గాలిలోఁగదలునట్లుండునది), విబంధ (ఉచ్చువలెనుండునది), వితాన (చాందినివలె నుండునది), గోఘణ (ఆవుకొమ్మువలె నుండునది), పంచాంగీ (అయిదుభాగములుగలది) అని బంధనములు పదునాలుగు విధములు. వీని యాకృతులు నామములను బట్టియే తెలియఁబడుచున్నవి.

అంగుష్ఠాంగుళి పర్వములయందుఁ గోశబంధమును, ఇరు కై న యవయవములయందు దామమును, శ్లఘిశేషమున బంధన సంధులయందును గూర్చకమునను గనుబొమలు, మణిబంధము, చెవులు, స్తనములు మొదలగుప్రదేశముల స్వస్తికమును, గాలుసేతులయందు వేల్లితమును, మెడయందును మేఘమందును బ్రహ్మలిని, గుండ్రని చోటులయందు మండలమును, అంగుళ్యగ్రమునను మేఘాగ్రమునను స్థగికను, జంటయగు వ్రణములయందు యమకమును, గణఠాలు దవడలు వీనియందు ఖట్వను, నేత్రాంతములయందు జీనమును, బృష్ఠమున గడుపున వక్షమునను విబంధమును, శిరస్సున వితానమును, చిబుక నాశి కౌష్ఠాదులయందు గోఘణమును నిట్లే యే ప్రదేశమున నేయేబంధము సుబద్ధమగునో దాని నచ్చోట బంధించి పిమ్మట వ్రణములకుఁ గ్రిందుగాను పడ్డముగాను ముడివేయవలయును.

పైనే జెప్పబడిన బంధములు విధివిహితముగ శస్త్ర కర్మము నొనరించిన పిదప శోధనరోపకాది కషాయములచే శుభ్రీపరచి యందలి కషాయాది ద్రవద్రవ్యములను స్వాతము (Swab) చే తుడిచి వ్రణమున నెట్టి క్రిములు చీము మొదలగు దోషములు బుట్టకుండగను శీఘ్రముగ నారునట్లుగను జెప్పబడిన సాంబ్రాణి, గుగ్గిలము, అగరు, ఇంగువ ఆవాలు మొదలగువానిచే చక్కగ ధూయమువేళి పదంబడి నాయాప్రదేశముల ననుసరించి “ప్రత్యోలి” మొదలగు బంధనముల నాచరింపవలెను.

బంధనములకై నుపయోగించెడు వస్త్రములు మౌనలగునవి శుభ్రముగను గట్టిగను సన్నని నూలుపోగులతో నేయబడినవిగను ముడతలు లేకుండినవిగను మెత్తగను సాంబ్రాణి, గుగ్గిలము, అగరు, ఆవాలు, ఇంగువ మొదలగు ధూపద్రవ్యములు (Antiseptics) చేత ధూపితములై నవిగను నుండవలెను.

యంత్రణము(Fastening of bandages)
యంత్రణము(చుడి.) గాఢబంధము, సమబంధము, శిథిలబంధము
భేదములు. నని మూడువిధములు.

పిరుదులు, పార్శ్వములు, చంకలు, న్నాభికి దిగువప్రదేశము, స్తనములు, తలచుట్టు, సీప్రదేశముల గాఢబంధము. పిరుదులు, పార్శ్వములు, చంకలు, న్నాభికి దిగువప్రదేశము, స్తనములు, తలచుట్టు, సీప్రదేశముల గాఢబంధము వేయవలయును.

చెవులు, భుజము, పాదములు, ముఖము, గంఠము,
 బెదవులు, మేధము, అండములు, పృష్ఠ
 సమబంధము. ము, నాభికి దిగువ, నీవ్రదేశములయందు
 సమబంధము వేయవలెను.

కన్ను, సంధులు, వీనిచ్చుట్టును శిథిలబం
 శిథిలబంధము. ధము (వదులుముడి) వేయవలయును.

యంత్రణవిధి సరియైనయెడల బాధల నణచి వ్రణము
 యొక్క చివరలను మెత్తచేసి యందలిరక్తమును శుభ్రపఱచి
 వ్రణమును మానునట్లుచేయును. బంధనము లేనియెడల వ్రణము
 మశకాదులచే దప్తమై దుమ్ముమొదలగువానిచే గప్పబడి
 వాపును గలుగజేయును. ఇదిగాక శీతాతపాదులచే దుప్తవ్రణ
 ముగనైన మాటును. చికిత్సకై యుపయోగించిన లేసము
 లెండి బాధను గలుగజేయును. రాలియైననుబోవును. కాన
 జాగరూకుడై బంధనవిశేషములను జక్కగ నభ్యసించవల
 యును.

బాహ్యభ్యంతరావయవములను బ్రత్యక్షమునజక్కగ
 బరీక్షించుటచే లక్ష్యలక్షణములయం దారి
 ఆచార్యానుశాసనము. తేరి సందేహానివృత్తిగలవాడు, ఆయుర్వేద
 మునఁ బారంగతుడై రోగనివారకమైన చికిత్సలం జేయుట
 కర్హుడగును. కాన శుచిగలిగి తలను గోళ్ళను బెంచక ధాత

వస్త్రాదులధరించి భూతదయగలవాడై స్వాయత్తీ కృతజ్ఞానమును బరీక్షావిధులచేతను దృష్టకర్మములచేతను దృఢఘటచుకొనవలసినది. అట్టిజ్ఞానమును బొందిన పిదపఁ బ్రవచనశక్తిని శాస్త్రవిషయక భాషాసౌష్ఠ్యమును సంపాదింపఁ బ్రయత్నింపవలసినది, అనంతరము, రాజాజ్ఞనుబొంది విశిఖానుప్రవేశమును (వైద్యవృత్తియందుఁ బ్రవేశించుటను) జేయవలెను.

ఆయుర్వేదమార్గాండ భిషజ్జి

వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యులు ఎ. వి. ఎస్.

వారిచే విరచితమగు

ఆయుర్వేదాంగ శల్యతంత్రము

ప్రథమభాగము సమాప్తము.